

DECIZIA NR.50

Directia generala a finantelor publice, Biroul de solutionare a contestatiilor a fost sesizata de catre D.G.F.P.- Activitatea de Inspectie Fiscala, prin adresa, cu privire la contestatia depusa de SC X.

Contestatia a fost formulata impotriva masurilor stabilite de organele de inspectie fiscala in Decizia de impunere si Raportul de Inspectie Fiscala si priveste suma totala de.. care se compune din:

- TVA stabilita suplimentar
- dobanzi aferente TVA stabilita suplimentar de plata
- penalitati de intarziere aferente TVA stabilita suplimentar de plata.

Contestatia este depusa in termenul legal prevazut de art 207 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, in raport de comunicarea Deciziei de impunere si de data depunerii contestatiei la posta, conform stampilei postei existenta pe picul aflat in copie la dosarul cauzei.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205, 207 si 209 din O.G. nr.92/2003 republicata, privind Codul de procedura fiscala, D.G.F.P. este investita sa solutioneze contestatia formulata de SC X.

I. SC X formuleaza contestatie impotriva Deciziei de impunere emisa in baza Raportul de inspectie fiscala, prin care organele de inspectie fiscala au stabilit suplimentar TVA.

SC X contesta partial decizia de impunere si anume TVA respinsa la deductibilitate de organele de inspectie fiscala, pe motiv ca aceasta suma a fost stabilita suplimentar cu incalcarea prevederilor legale in vigoare.

1. In ceea ce priveste TVA inregistrata in evidentele contabile in baza facturilor reprezentand servicii promovarea marfurilor comercializate emise de SC P, societatea contestatoare prezinta urmatoarele argumente in sustinerea contestatiei:

- Cele doua societati au incheiat un contract cadru pentru promovarea si executarea acestor servicii fara pret deoarece pretul a fost o variabila care nu a putut fi stabilita la momentul incheierii contractului.

Activitatea desfasurata de SC X s-a materializat in achizitionarea intracomunitara de materiale de constructii din UE si distribuite in Romania prin reseaua SC P utilizand toata logistica de care dispune aceasta societate respectiv angajati acesteia , reseaua de distribuitori, participare la expozitii de promovare platite de SC P, folosind masinile acestei societati, reclama TVA platita de aceasta societate;SC P a avut cheltuieli urmare a serviciilor prestate catre SC X in baza contractului pentru promovarea produselor achizitionate intracomunitar.

Societatea contestatoare sustine ca in mod eronat organul de inspectie fiscala motiveaza neacordarea dreptului de deducere a TVA si prezentarea de rapoarte de activitate in baza pct.48 din H.G. Nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal dat in aplicarea art.21 din Codul fiscal cu privire la impozitul pe profit in conditiile in care dreptul de deducere a TVA este reglementat de prevederile art.145 si 146 din Codul fiscal in baza unei facturi intocmita in conformitate cu prevederile art.155 din acelasi act normativ.

Societatea contestatoare sustine ca a prezentat organelor de inspectie fiscala facturile emise de SC P iar serviciile prestate de acesta societate au fost utilizate in

folosul operatiunilor taxabile ale societatii, acest lucru fiind demonstrat prin vanzarea stocului de marfa achizitionat. Sustine faptul ca, in evidentele contabile nu a inregistrat cheltuieli cu salariile, deplasari, publicitate, logistica in afara de cele facturate de SC P. Prin intermediul SC P, SC X a fost prezenta pe piata la mai toate expozitiile, a vandut marfurile achizitionate clientilor din toata tara, a vandut de la primul import toate produsele fara a avea niciun mijloc de transport si niciun angajat.

Astfel, societatea contestatoare sustine ca indeplineste conditiile de deductibilitate a TVA inscrisa in facturile emise de SC P motiv pentru care solicita admiterea contestatiei pentru TVA aferenta facturilor emise de SC P.

2. In ceea ce priveste TVA aferenta facturilor de avans emise de furnizorul SC P, reincadrate de organul de inspectie fiscala ca fiind imprumut in temeiul art.11 din Codul fiscal, societatea contestatoare prezinta urmatoarele argumente:

-Ambele societati au incadrat aceste sume facturate ca fiind avansuri marfa care vor fi regularizate in viitor potrivit prevederilor legale, vor fi restituite sau se vor compensa cu marfa. Societatea contestatoare sustine ca potrivit prevederilor contractuale exista in continuare obligativitatea furnizorului sa livreze marfa in baza acestor avansuri.

SC X sustine ca si-a exercitat dreptul de deducere a TVA inscrisa in aceste facturi in conformitate cu prevederile art.134² si art.145 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, iar SC P a calculat si colectat TVA in baza acestor facturi; sustine ca, prin reincadrarea acestor tranzactii doar la SC X a fost afectat principiul dublei impuneri, ambele societati platind TVA la bugetul statului.

Fata de cele prezentate societatea contestatoare solicita acordarea dreptului de deducere a TVA aferenta facturilor de avans emise de SC P.

3. SC X contesta si accesoriile stabilite de plata prin Decizia de impunere si solicita admiterea contestatiei pentru acest capat de cerere potrivit principiului de drept "accessorium sequitur principale"

II. Prin Decizia de impunere organele de inspectie fiscala din cadrul D.G.F.P au stabilit suplimentar TVA, au respins la rambursare TVA, au stabilit suplimentar de plata TVA si accesorii aferente.

Din raportul de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere, referitor la TVA stabilita suplimentar, contestata de societate, rezulta urmatoarele:

1. Urmare a verificarii organelor de inspectie fiscala au constatat ca societatea a inregistrat in evidentele contabile, pe perioada august 2007-martie 2010, TVA deductibila aferenta facturilor reprezentand contravaloare servicii emise de SCP.

In vederea justificarii dreptului de deducere a TVA, societatea a prezentat in timpul controlului, Contractul incheiat intre SC P in calitate de prestator si SC X in calitate de beneficiar, potrivit caruia prestatorul se obliga sa furnizeze servicii de promovare si distributie a materialelor hidro-termoizolante pe teritoriul Romaniei.

SC X nu a prezentat in timpul controlului, rapoarte de lucru sau alte documente justificative din care sa rezulte ca prestatorul a efectuat aceste servicii in folosul sau, nefacand dovada ca serviciile au fost achizitionate pentru realizarea de operatiuni taxabile.

In aceste conditii organele de inspectie fiscala au respins la deductibilitate aferenta facturilor reprezentand contravaloare servicii emise de SC P, in conformitate cu prevederile art.134¹ alin.(1), alin.(4) in vigoare pe perioada 2007-2008 si alin.(7) in vigoare pe anul 2010 si art.145 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal coroborat si

cu prevederile pct.48 din H.G. Nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal.

2.Cu privire la TVA afenta avansurilor, contestata de societate, din raportul de inspectie fiscala, rezulta:

Urmare a verificarii organelor de inspectie fiscala au constatat ca in anul 2007, SC X a achitat suma totala de... (cu TVA) cu titlu de avans marfa catre SC P, conform facturilor emise de aceasta societate.

In baza facturilor de avans, emise de SC P, societatea a inregistrat TVA deductibila.

Din documentele prezentate de societate in timpul controlului si din raspunsul administratorului la nota explicativa, organele de inspectie fiscala au constatat ca intre cele doua societati au existat tranzactii comerciale, SC P avand calitatea de furnizor de marfuri pe perioada 2007-2011 iar toata marfa livrata a fost achitata.

S-a constatat intre cele doua societati exista relatii de afiliere, administratorul SC X este si asociat si administrator al SC P. La data controlului SC P se afla in reorganizare judiciara, fiind inceputa procedura de insolventa.

Avand in vedere vechimea sumelor, lipsa documentelor in care sa se stipuleze denumirea marfurilor care vor fi livrate, cantitatile, termenele de livrare, functiile si riscurile asumate de fiecare in parte precum si relatia de afiliere dintre cele doua societati, in temeiul prevederilor art.11 alin.(1) din Codul fiscal organele de inspectie fiscala au reincadrat aceste tranzactii, considerand suma achitata ca reprezentand imprumut acordat pe perioada nedeterminata de SC X catre SC P; operatiunea fiind scutita de TVA in conformitate cu prevederile art.141 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Prin urmare avansurile nu au fost destinate realizarii de operatiuni taxabile motiv pentru care organele de inspectie fiscala au considerat TVA aferenta acestor avansuri ca fiind nedeductibila fiscal in conformitate cu prevederile art.145 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Avand in vedere ca organele de inspectie fiscala au stabilit suplimentar TVA si totodata TVA de plata, acestea au calculat, pe perioada 25.04.2007-22.11.2012, dobanzi si penalitati de intarziere in conformitate cu prevederile art.119, 120 si 120¹ din O.G. Nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

III. Luand in considerare constatarile organului de inspectie fiscala, sustinerile petentei, documentele aflate la dosarul cauzei precum si prevederile actelor normative in vigoare in perioada supusa verificarii, se retin urmatoarele:

Perioada verificata: 01.03.2007 - 30.04.2011

Verificarea s-a efectuat in vederea solutionarii decontului de TVA din luna aprilie 2011, inregistrat la AFP, cu optiune de rambursare a soldului negativ de TVA.

1.In ceea ce priveste TVA, respinsa la deductibilitate de organele de inspectie fiscala, contestata de societate, **D.G.F.P. este investita sa se pronunte asupra deductibilitatii TVA inscrisa in facturile reprezentand contravaloare servicii emise de SC P in baza Contractul de distributie -prestari servicii, in conditiile in care SC X nu a prezintat documente din care sa rezulte ca serviciile au fost prestate efectiv si ca au fost destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile.**

In fapt, organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea a inregistrat in evidentele contabile, pe perioada august 2007-martie 2010, TVA deductibila aferenta facturilor reprezentand contravaloare servicii emise de SC P in baza Contractul de distributie -prestari servicii, potrivit caruia prestatorul se obliga sa furnizeze servicii de promovare si distributie a materialelor hidro-termoizolante pe teritoriul Romaniei.

In timpul controlului, SC X nu a prezentat rapoarte de lucru sau alte documente justificative din care sa rezulte ca prestatorul a efectuat aceste servicii in folosul sau, nefacand astfel dovada ca serviciile au fost achizitionate pentru realizarea de operatiuni taxabile, motiv pentru care organele de inspectie fiscala au respins la deductibilitate TVA aferenta facturilor reprezentand contravaloare servicii emise de SC P, in conformitate cu prevederile art.134^{^1} alin.(1) , alin.(4) in vigoare pe perioada 2007-2008 si alin.(7) in vigoare pe anul 2010 si art.145 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal coroborat si cu prevederile pct.48 din H.G. Nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal.

In contestatia formulata, referitor la acest capat de cerere, societatea contestatoare sustine ca activitatea desfasoarata s-a materializat in achizitionarea de materiale de constructie din UE care au fost distribuite in Romania prin reseaua P, utilizand toata logistica de care dispune aceasta societate respectiv angajati acesteia , reseaua de distribuitori, masinile acestei societati, reclama TVA platita de aceasta societate, participare la expozitii de promovare;

Societatea contestatoare sustine ca a prezentat organelor de inspectie fiscala facturile emise de SC P iar serviciile prestate de acesta societate au fost utilizate in folosul operatiunilor taxabile ale societatii, acest lucru fiind demonstrat prin vanzarea stocului de marfa achizitionat; sustine ca in evidentele contabile nu a inregistrat cheltuieli cu salariile, deplasari, publicitate, logistica in afara de cele facturate de SC P.

Astfel, sustine ca in mod eronat organul de inspectie fiscala motiveaza neacordarea dreptului de deducere a TVA si prezentarea de rapoarte de activitate in baza pct.48 din H.G. Nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal dat in aplicarea art.21 din Codul fiscal cu privire la impozitul pe profit in conditiile in care dreptul de deducere a TVA este reglementat de prevederile art.145 si 146 din Codul fiscal in baza unei facturi intocmita in conformitate cu prevederile art.155 din acelasi act normativ.

In speta sunt aplicabile prevederile art.145 alin.(1) si (2) si art.146 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare , care prevad:

-art.145

"(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;"

-art.146

"(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate

în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);"

La art.155 alin.(5) lit.k) din Codul fiscal se prevede:

*"(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:
[...]*

*k) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, **denumirea serviciilor prestate**, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;"*

La art.134¹ și art.134² din același act normativ în vigoare pe perioada verificată, se prevede:

-art.134¹(anii 2007, 2008)

Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

*"(1) **Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor**, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.*

(4) Pentru prestările de servicii decontate pe bază de situații de lucrări, cum sunt serviciile de construcții-montaj, consultanță, cercetare, expertiză și alte servicii similare, faptul generator ia naștere la data emiterii situațiilor de lucrări sau, după caz, la data la care aceste situații sunt acceptate de beneficiar."

-art.134¹(anul 2010)

"(7) Prestările de servicii care determină decontări sau plăți succesive, cum sunt serviciile de construcții-montaj, consultanță, cercetare, expertiză și alte servicii similare, sunt considerate efectuate la data la care sunt emise situații de lucrări, rapoarte de lucru, alte documente similare pe baza cărora se stabilesc serviciile efectuate sau, după caz, în funcție de prevederile contractuale, la data acceptării acestora de către beneficiari. Totuși, perioada de decontare nu poate depăși un an."

-art.134²

Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

*"(1) **Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.**"*

Potrivit prevederilor legale mai sus enunțate, se reține că dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată ia naștere la momentul exigibilității taxei.

Pentru prestațiile de servicii decontate de baza de situații de lucrări faptul generator ia naștere la data emiterii situațiilor de lucrări sau după caz, la data la care aceste situații sunt acceptate de beneficiar iar exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

De asemenea, dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă prestațiilor de servicii este condiționat și de prestarea efectivă a acestora, de necesitatea și utilizarea serviciilor în folosul operațiunilor taxabile ale societății.

Analizând documentele existente la dosarul contestației se rețin următoarele:

În vederea justificării dreptului de deducere a TVA, societatea contestatoare, în timpul controlului și la dosarul contestației a prezentat facturile reprezentând contravaloare prestări servicii conform contract, emise de SC P, fără a se specifica denumirea serviciului prestat.

La dosarul contestatiei se afla si copia Contractul de distributie -prestari servicii incheiat intre SC P in calitate de vanzator (prestator) si SC X in calitate de cumparator (beneficiar), in care la cap.II din Contract "Obiectul, valoarea si durata contractului", se stipuleaza:

"2.1. Vanzatorul se obliga sa furnizeze cumparatorului servicii de promovare si distributie a materialelor hidro-termoizolante pe teritoriul Romaniei. Tipul materialelor ce trebuie promovate si distribuite ar fi:

- membrane hidroizolante
- accesorii montaj materiale hidroizolante
- termoizolatii (de tipul polistiren extrudat si expandat, vata minerala, PIR, sindrila bituminoasa etc.)

2.2. Valoarea contractului este de ...euro fara TVA si se va plati in transe in lei la cursul BNR din data facturarii, prin facturi fiscale acceptate si platite de beneficiar.

[...]

2.4. Prezentul contract se incheie pe o perioada de 3 ani cu incepere de la data semnarii lui de catre parti."

La pct.3.1 din Contract se specifica:

"Vanzatorul se obliga:

- sa promoveze prin reseaua proprie de clienti, prin intermediul televiziunii simpozioane de prezentare si expozitii de profil, bunurile comercializate de beneficiar evidentiata in facturile cu produse facturate de beneficiar catre vanzator;

- sa prezinte la solicitarea expresa a beneficiarului (cumparatorului) justificarea pentru serviciile facturate;

- sa distribuie pe cheltuiala sa si cu mijloacele proprii prestatorului, materialele de constructii puse la dispozitie de beneficiar prin facturi de marfa. "

In raspunsul la Nota explicativa, reprezentantul legal al societatii , la intrebarea nr.4-referitoare la existenta rapoartelor de lucru aferente facturilor de prestari servicii emise de SC P specifica:

"Pentru serviciile facturate de SC P exista ca motiv de facturare documente ce atesta promovarea produselor in cadrul expozitiilor, spoturi publicitare etc."

La dosarul contestatiei societatea contestatoare a anexat un centralizator in care sunt enumerate facturi reprezentand achizitii combustibil, servicii telefonie, servicii hoteliere, servicii inchiriere spatii publicitare emise de diversi furnizori, prestatori de servicii catre SC P. La acest centralizator sunt atasate, in copie, facturile emise de furnizorii, prestatorii de servicii catre SCP.

Organele de inspectie fiscala, prin referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei au analizat aceste documente concluzionand ca simpla insiruire de facturi de achizitii de combustibili, servicii hoteliere, servicii de telecomunicatii, servicii de promovare de la persoane fizice pe care SC P le-a inregistrat in contabilitatea proprie in conturile de cheltuieli nu este o justificare pentru refacturarea acestora catre SC X , din urmatoarele motive:

- cele doua societati au avut furnizori externi si interni comuni pentru materiale de constructii; SC P a achizitionat propria marfa din UE constand in materiale de constructii, ulterior comercializata la diversi clienti interni;

- materialele de constructie au fost achizitionate pe baza de facturi de SC P de la SC X.

- pentru materialele de constructii, SC P a desfasurat activitate normala de comert si nu de intermediere a vanzarii produselor catre SC X; marfa cumparata fiind in proprietatea SC P;

-nu exista o cuantificare a serviciilor de promovare in corelatie cu volumul marfurilor vandute de SC X

In contestatia formulata societatea sustine ca pretul a fost o variabila care nu a putut fi stabilita la momentul incheirii contractului insa nici la momentul facturarii nici la dosarul contestatiei societatea contestatoare nu a prezentat modul de calcul al valorii facturate astfel se retine ca suma facturata nu este justificata cu vreo modalitate de calcul pentru a se arata cum s-a ajuns la suma respectiva.

Avand in vedere ca la dosarul contestatiei nu exista documente care sa justifice serviciile facturate de SC P respectiv situatii de lucrari, rapoarte de lucru sau alte asemenea documente in care sa se specifica natura serviciilor, tarifele percepute pentru fiecare serviciu in parte, termenele de executie precum si data emiterii acestor situatii si data la care acestea au fost acceptate de beneficiar , respectiv data la care a intervenit faptul generator si exigibilitatea TVA pentru serviciile in speta iar in contestatia formulata societatea contestatoare sustine ca aceste servicii au fost prestate efectiv de SCP in calitate de prestator, D.G.F.P.-Biroul Solutionare Contestatii, prin adresa a solicitat SC X sa prezinte documente(situatii de lucrari, rapoarte de lucru) din care sa rezulte cele sustinute in contestatia formulata.

Adresa a fost comunicata SC X in data de 07.02.2013 conform confirmarii de primire, existenta la dosarul contestatiei.

Mentionam ca pana la data emiterii prezentei decizii, SC X nu a raspuns si nu deus la dosarul contestatiei documentele solicitate prin adresa.

Faptul ca, la dosarul contestatiei se afla facturile reprezentand contravaloare servicii si Contractul de distributie-prestari servicii, incheiat intre cele doua societati intre care exista relatii de afiliere, administratorul SC X este si asociat si administrator al SCP, precum si inregistrarea acestora in contabilitate nu pot asigura exercitarea dreptului de deducere a TVA, in conditiile in societatea nu a prezentat documente din care sa rezulte natura acestor servicii, daca serviciile au fost prestate efectiv si sunt destinate realizarii de operatiuni taxabile.

Din prevederile legale mai sus enuntate se retine ca persoanele impozabile au dreptul la deducerea taxei pe valoarea adaugata aferenta achizitiei de bunuri si servicii daca sunt indeplinite doua conditii cumulative si anume: achizitiile sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile si au la baza facturi care contin obligatoriu toate informatiile necesare stabilirii dreptului de deducere.

In speta, societatea nu a facut dovada indeplinirii celor doua conditii si anume nu a prezentat documente justificative (situatii de lucrari, rapoarte de lucru) in care sa se specifice natura serviciilor, tarifele percepute pentru fiecare serviciu in parte, termenele de executie precum si data emiterii acestor situatii si data la care acestea au fost acceptate de beneficiar , respectiv data la care a intervenit faptul generator si exigibilitatea TVA pentru serviciile in speta in conditiile in care dreptul de deducere ia nastere la momentul exigibilitatii taxei; facturile emise de SCP nu contin informatii referitoare la denumirea serviciilor facturate.

Neavand la baza documente din care sa rezulte natura serviciilor prestate, modul de cuantificare a valorii facturate nu se poate determina daca serviciile au fost prestate efectiv si au fost destinate realizarii de operatiuni taxabile ale societatii contestatoare.

Documentele depuse la dosarul contestatiei, respectiv centralizatorul in care sunt enumerate facturi emise de diversi furnizori de combustibil, servicii telefonie, cazare hoteliera, servicii inchiriere spatii publicitate catre SC P si copiile acestor facturi, nu reprezinta documente de justificare a deductibilitatii TVA inregistrata in contabilitatea

petentei în condițiile în care aceste servicii au fost achiziționate de SC P și fost înregistrate în contabilitatea acestei societăți.

Prin facturarea unor servicii către SC X nu se face dovada că SC P a prestat servicii de promovare pentru produsele achiziționate SC X sau pentru propriile produse, asta în condițiile în care cele două societăți sunt afiliate, au aceiași furnizori de marfuri și au desfășurat aceeași activitate.

În contestația formulată societatea contestatoare susține că îndeplinește cele două condiții prevăzute de lege referitoare la deductibilitatea TVA și anume:

- a prezentat facturile de achiziție servicii emise de SCP
- serviciile au fost utilizate în folosul operațiunilor taxabile - operațiune care este demonstrată prin vânzarea stocului de marfă achiziționat;

Analizând balanțele de verificare existente în copie la dosarul contestației se rețin următoarele:

- în anul 2007, societatea a înregistrat venituri din vânzarea marfurilor precum și cheltuieli, înregistrând pierdere;

În contul 623 "Cheltuieli de protocol reclama și publicitate" analitic distinct (6232) societatea a înregistrat cheltuieli reprezentând servicii promovare conform contract emisa de SCP.

- în anul 2008, societatea a înregistrat venituri din vânzarea marfurilor precum și cheltuieli înregistrând pierdere;

În contul 628 "Cheltuieli cu alte servicii" societatea a înregistrat cheltuielile în baza facturii reprezentând contravaloare prestări servicii conform contract emisa de SC P.

- în anul 2010, societatea a înregistrat venituri din vânzarea marfurilor, venituri din prestări servicii, venituri din chirii precum și cheltuieli, înregistrând la 31.12.2010 profit;

În anul 2010 societatea înregistrează și cheltuieli cu personalul, cheltuieli cu amortizarea mijloacelor fixe, cheltuieli cu reclama și publicitate iar cheltuielile facturate de SC P cu factura au fost înregistrate în contul 628 "Cheltuieli cu alte servicii."

După cum am menționat și mai sus, dreptul de deducere a TVA aferentă achiziției de servicii este condiționat de existența documentelor din care să rezulte prestarea efectivă a serviciilor, conform prevederilor art. 134¹ din Codul fiscal titlu VI TVA, anterior enunțat.

Faptul că societatea a înregistrat în evidențele contabile venituri din vânzarea marfurilor nu demonstrează că SCP, societate afiliată, ar fi prestat vreun serviciu (în anul 2007 de publicitate, anul 2008 diverse servicii, anul 2010 - diverse servicii) către SC X.

Societatea contestatoare a înregistrat în evidențele contabile cheltuieli și TVA cu serviciile facturate de SCP; și deductibilitatea acestor cheltuieli trebuie justificată cu situații de lucrări rapoarte de lucru, în conformitate cu prevederile pct. 48 din H.G. Nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal, dat în aplicarea art. 21, Titlu II "Impozit pe profit" din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Prin urmare, afirmația societății contestatoare potrivit căreia îndeplinește condițiile de deductibilitate a TVA nu este reală și nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației în condițiile în care nu a depus la dosarul contestației nicio dovadă legală prin care să justifice natura serviciilor, că în perioada supusă inspecției fiscale prestatările de servicii pentru care și-a exercitat dreptul de deducere au fost efectuate și utilizate pentru realizarea de operațiuni taxabile.

In conformitate cu prevederile art.65 din O.G. Nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata,

“(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”,

Afirmatia societatii contestatoare potrivit careia organele de inspectie fiscala au motivat neacordarea dreptului de deducere a TVA si obligativitatea prezentarii rapoartelor de activitate cu punctul 48 din normele metodologice aprobate prin H.G.nr.44/2004 , punct care este dat in aplicarea art.21 din Codul fiscal din titlului II-impozit pe profit este neintemeiata in conditiile in care In Decizia de impunere si Raportul de inspectie fiscala s-a demonstrat ca nu sunt indeplinite conditiile prevazute de art.145-147 din Titlul VI”Taxa pe valoarea adaugata “ , SC X neputand dovedi realitatea serviciilor si prestarea acestora in beneficiul sau.Invocarea de catre organele de inspectie fiscala a prevederilor Titlului II” Impozit pe profit “ din Codul fiscal s-a facut cu scopul de a fundamenta starea de fapt fiscala constatata in timpul inspectie fiscale.

Prin urmare, argumentele prezentate de societate fara a avea la baza documente justificative nu sunt de natura sa modifice constatarile organelor de inspectie fiscala motiv pentru care in speta se aplica prevederile pct.11.1 din Ordinul 2137/2011 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, potrivit caruia:

“Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”

In consecinta, se va respinge ca neintemeiata contestatia formulata de SC X cu privire la TVA si se vor mentine ca legale constatarile organelor de inspectie fiscala din Decizia de impunere.

2.In ceea ce priveste TVA stabilita suplimentar de organele de inspectie fiscala, contestata de societate, **D.G.F.P. este investita sa se pronunte asupra deductibilitatii TVA aferenta facturilor reprezentand contravaloare avans marfa emise de SC P in anul 2007 respectiv iulie 2009 si nematerializate pana la data intocmirii Deciziei de impunere.**

In fapt, SC P a emis in anul 2007 si luna iulie 2009, catre SC X, facturi reprezentand contravaloare avans marfa.

Facturile reprezentand contravaloare avans marfa au fost achitate de societatea contestatoare catre SCP si inregistrate in evidentele contabile in contul 409” Furnizori-debitori, analitic distinct 4091-P -sold debitor .., conform balantelor de verificare existente in copie la dosarul contestatiei.

Totodata societatea contestatoare a dedus TVA aferenta facturilor de avans marfa, fiind inregistrat in contul 4426”TVA deductibila “ si declarat in deconturile de TVA din anul 2007, respectiv 2009.

Din documentele prezentate de societate in timpul controlului si din raspunsul administratorului la nota explicativa, organele de inspectie fiscala au constatat ca intre cele doua societati au existat tranzactii comerciale, SC P avand calitatea de furnizor de marfuri pe perioada 2007-2011 iar toata marfa livrata a fost achitata;

De asemenea, s-a constatat ca intre cele doua societati exista relatii de afiliere, administratorul SC X este si asociat si administrator al SCP.

La data controlului SCP se afla in reorganizare judiciara, fiind inceputa procedura de insolventa.

Avand in vedere vechimea avansurilor achitate si nematerializate, lipsa documentelor din care sa rezulte denumirea marfurilor care vor fi livrate, cantitatile, termenele de livrare, functiile si riscurile asumate de fiecare societate in parte precum si relatia de afiliere dintre cele doua societati, organele de inspectie fiscala, in temeiul prevederilor art.11 alin.(1) din Codul fiscal, au reincadrat aceste tranzactii, considerand ca suma achitata reprezinta imprumut acordat pe perioada nedeterminata de SC X catre SC P- operatiune scutita de TVA in conformitate cu prevederile art.141 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal) si TVA ca fiind nedeductibila fiscal in raport de prevederile art.145 din Codul fiscal.

In contestatia formulata, referitor la TVA aferenta facturilor de avans emise de furnizorul SC P, societatea contestatoare sustine ca ambele societati au incadrat aceste sume ca fiind avansuri marfa care vor fi regularizate in viitor in sensul ca vor fi restituite sau se vor compensa cu marfa.

Sustine totodata ca, SC X si-a exercitat dreptul de deducere a TVA inscrisa in aceste facturi in conformitate cu prevederile art.134² si art.145 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, iar SCP a calculat si colectat TVA in baza acestor facturi.

In speta sunt aplicabile prevederile art.126, art.145, art.146 si art.155 din Legea nr.571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare pe perioada verificata, care dispun:

-art.126

"(1) Din punct de vedere al taxei sunt operatiuni impozabile in Romania cele care indeplinesc cumulativ urmatoarele conditii:

a) operatiunile care, in sensul art. 128 - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, in sfera taxei, efectuate cu plata;"

-art.145

"(1) Dreptul de deducere ia nastere la momentul exigibilitatii taxei.

(2) Orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizitiilor, daca acestea sunt destinate utilizarii in folosul urmatoarelor operatiuni:

a) operatiuni taxabile;

coroborat cu prevederile art.134¹ si art.134² din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, care dispun:

-art.134¹

"(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol."

-art. 134²

"Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:

*b) la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Fac excepție de la aceste prevederi avansurile încasate pentru plata importurilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente importului, precum și orice avansuri încasate pentru operațiuni scutite sau care nu sunt impozabile. **Avansurile reprezintă plata parțială sau integrală a contravalorii bunurilor și serviciilor, efectuată înainte de data livrării sau prestării acestora;**”*

Potrivit prevederilor legale mai sus enunțate, sunt operațiuni impozabile din punct de vedere al TVA operațiunile ce rezultă din activitățile economice desfășurate de persoane impozabile, care constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii efectuate cu plată.

Cu privire la deductibilitatea TVA, din prevederile legale enunțate se reține că dreptul de deducere a TVA ia naștere la momentul exigibilității taxei.

Exigibilitatea taxei intervine la data la care se încasează avansul pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Avansul reprezintă plata parțială sau integrală a contravalorii bunurilor și serviciilor, efectuată înainte de data livrării bunului.

Din documentele existente la dosarul contestației rezultă că în speta este vorba de avansuri marfa achitate în anul 2007 respectiv luna iulie 2009 și nematerializate până la data controlului.

În timpul controlului sau la dosarul contestației, societatea contestatoare nu a prezentat contracte de vânzare cumpărare încheiate cu furnizorul SC P sau comenzi emise către acesta din care să rezulte natura bunurilor pentru care s-a achitat avansul, cantitatea, prețul și data la care acestea vor fi livrate.

În răspunsul la nota explicativă luată de organele de inspecție fiscală cu privire la avansurile înregistrate în contul 409 "Furnizori-debitori", reprezentantul legal al societății precizează că "Facturile de avans marfa reprezentau și o refacturare a unor servicii urmând ca să fie făcut storno la avans și refacturat aceeași valoare ca și servicii(chirie,gaz, utilități)".

Totodată s-a constatat că între cele două societăți au existat tranzacții comerciale, SCP având calitatea de furnizor de marfuri pe perioada 2007-2011 iar toată marfa livrată a fost achitată;

Din documentele existente la dosarul contestației se reține că între SCP și SC X există relație de afiliere, administratorul SC X este și asociat și administrator al SC P.

De asemenea, s-a constatat că în data de 03.06.2010, în baza Încheierii Sedinței Camerei de Consiliu a Tribunalului, s-a dispus deschiderea procedurii generale a insolvenței împotriva debitorului SCP.

Din adresa emisă de Oficiul Registrul Comerțului rezultă că firma se află în reorganizare judiciară, fiind începută procedura de insolvență.

Mentionăm că, la dosarul contestației se află documente din care să rezulte că SC X s-a înscris la masa credală în vederea recuperării avansurilor achitate în anul 2007 respectiv iulie 2009, furnizorului SC P deși în contestația formulată susține că aceste avansuri vor fi regularizate în viitor în sensul că vor fi restituite sau se vor compensa cu marfa.

La dosarul contestației societatea contestatoare nu a prezentat dovezi obiective din care să rezulte că avansurile, plătite SCP sunt destinate a fi utilizate în folosul operațiunilor taxabile ale societății.

O persoana impozabila inregistrata in scopuri de TVA are dreptul la deducerea TVA in masura in care are intentia de a desfasura activitate economica generatoare de operatiuni taxabile, sustinuta de dovezi obiective din care sa rezulte ca avansurile platite sunt necesare achizitionarii unor bunuri destinate a fi utilizate in folosul tranzactiilor impozabile prezente sau viitoare.

In contestatia formulata, societatea contestatoare invoca prevederi legale referitoare la deductibilitatea TVA aferenta achizitiilor si sustine ca exigibilitatea TVA a intervenit la data primirii facturilor de avans conform prevederilor art.145 din Codul fiscal dar faptic nu prezinta dovezi obiective din care sa rezulte ca avansurile achitate se vor materializa in viitor si vor fi utilizate exclusiv pentru realizarea de operatiuni care dau drept de deducere a TVA.

In speta este vorba despre avansuri achitate in vederea achizitionarii de marfa, pentru care, potrivit art.134¹ alin.(1) din Codul fiscal, faptul generator si exhibilitatea taxei intervin la data livrării bunurilor, situatie in care se emite si factura iar contribuabilul are dreptul la deducerea TVA inscrisa in factura in care se evidentiaza contravaloarea integrala a bunurilor livrate.

La pct.69 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal se specifica:

"(3) Regularizarea facturilor emise de către furnizori/prestatori pentru avansuri, sau în cazul emiterii de facturi parțiale pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii, se realizează prin stornarea facturii de avans la data emiterii facturii pentru contravaloarea integrală a livrării de bunuri și/sau prestării de servicii. Stornarea se poate face separat sau pe aceeași factură pe care se evidențiază contravaloarea integrală a livrării de bunuri și/sau prestării de servicii. Pe factura emisă se va face o referire la facturile de avans sau facturile parțiale emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi pentru aceeași operațiune, în conformitate cu prevederile art. 155 alin. (5) lit. n) din Codul fiscal."

Avand in vedere ca pana la data controlului avansurile existente in soldul contul 409 "Furnizori-debitori" analitic distinct al balantelor de verificare pe anii 2007, 2008, 2009, 2010, 30.04.2011, aflate in copie la dosarul contestatiei, pentru care societatea a inregistrat TVA deductibila in anul 2007 si luna iulie 2009, nu au fost regularizate in sensul restituirii sau livrării de marfa, organele de inspectie fiscala in mod legal au reincadrat aceste operatiuni, considerandu-le imprumuturi acordate pe perioada nedeterminata de SC X catre SCP.

Conform prevederilor art.11 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal:

"(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției."

Art.11 alin.(1) din Codul fiscal consacra, la nivel de lege, principiul prevalentei economicului asupra juridicului, al realitatii economice, in baza caruia autoritatile fiscale au dreptul sa analizeze orice operatiune (tranzactie) nu numai din punct de vedere juridic ci si din punct de vedere al scopului economic urmarit de contribuabil. In acest spirit o tranzactie normala din punct de vedere juridic poate sa nu fie luata in considerare sau sa fie reincadrata din punct de vedere economic, in scopul aplicarii legii fiscale.

Reincadrarea acestor tranzactii a fost efectuata de organele de inspectie fiscala in baza prevederilor legale si informatiilor cuprinse in evidenta contabila a societatii, in ansamblul lor, fara a urmarii aplicarea art.11 din Codul fiscal in detrimentul contribuabilului, asa cum precizeaza acesta in contestatia formulata.

Doar plata sumei catre SCP in baza unor facturi reprezentand avans marfa, emise de catre aceasta societate, fara a se materializa in marfuri sau servicii pe perioada 19.03.2007-29.11.2012(data emiterii actului administrativ fiscal contestat) si pana la data formularii contestatiei, nu reflecta continutul economic al unui avans si asta in conditiile in care, pe aceasta perioada intre cele doua societati au existat relatii comerciale.

Din procesul verbal, incheiat de organele de inspectie fiscala la SC P, rezulta ca intre cele doua societati au existat relatii comerciale pe perioada 2007-aprilie 2011; SC P a livrat marfuri catre SCX contravaloare acestor marfuri fiind achitata de catre SC X.

In relatiile dintre doua societati independente practica economica arata ca nu este o activitate uzuala sa fie lasate la dispozitia uneia din ele sume importante de bani, sub forma de avansuri, pe o perioada indelungata(peste 5 ani) timp in care intre cele doua societati s-au desfasurat tranzactii comerciale iar avansurile nu au fost stinse.

Doar relatia de afiliere dintre SC F si SCP a permis acest lucru si efectiv incadrarea mascata a acestor imprumuturi ca fiind avansuri; acest lucru este demonstrat si de faptul ca societatea contestatoare nu a intreprins niciun demers in vederea recuperarii acestor avansuri in conditiile in care SC P se afla in insolventa, conform adresei transmisa de Oficiul Registrului Comertului.

Afirmatia societatii contestatoare potrivit careia avansurile vor fi regularizate in viitor in sensul ca vor fi restituite sau se vor compensa nu este reala in conditiile in care din documentele existente la dosarul contestatiei rezulta contrariul.

In speta, dupa cum a precizat si organul de inspectie fiscala in actul administrativ fiscal incheiat, aceste avansuri reprezinta un imprumut acordat pe perioada nedeterminata de SC X catre SC P avea calitate de administrator si asociat, care potrivit prevederilor art.141 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal este o operatiune scutita de taxa pe valoarea adaugata.

La art.141 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile ulterioare se specifica :

(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

a) prestările următoarelor servicii de natură financiar-bancară:

1. acordarea și negocierea de credite, precum și administrarea creditelor de către persoana care le acordă;

Prin urmare in mod legal, organele de inspectie fiscala au considerat ca nedeductibila fiscal TVA aferenta avansurilor inregistrate in evidenta contabila in anul 2007 si luna iulie 2009 si neregularizate pana in prezent in conditiile in care nu se poate stabili daca avansurile achitate vor fi utilizate exclusiv pentru realizarea de operatiuni care dau drept de deducere a TVA.

Argumentul societatii contestatoare potrivit caruia "prin reincadrarea acestor tranzactii doar la societatea noastra a fost afectat principiul dublei impuneri; ambele societati raman cu TVA de plata la bugetul statului" nu poate fi retinut in solutionarea favorabila a contestatiei din urmatoarele motive:

In conditiile in care sumele achitate ar reprezenta avans marfa iar SCP ar livra marfa, facturile de avans ar putea fi regularizate in conformitate cu prevederile pct.69 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii

nr.571/2003 privind Codul fiscal iar societatea ar avea dreptul la deducerea TVA in baza facturilor de achizitie marfuri.

Legiuitorul prin art.147¹ alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal ofera posibilitatea contribuabililor sa deduca TVA aferenta achizitiilor de bunuri si servicii in momentul in care sunt indeplinite conditiile si formalitatile de exercitare a dreptului de deducere prin decontul perioadei fiscale in care sunt indeplinite aceste conditii si formalitati sau printr-un decont ulterior, dar nu pentru mai mult de 5 ani consecutivi, începând cu data de 1 ianuarie a anului care urmeaza celui in care a luat nastere dreptul de deducere.

Este obligatia persoanei care solicita deducerea taxei pe valoarea adaugata sa demonstreze ca sunt indeplinite toate conditiile legale pentru acordarea dreptului de deducere a TVA si anume: achizitiile sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile si au la baza facturi care contin obligatoriu toate informatiile necesare stabilirii dreptului de deducere.

Potrivit prevederilor art.65 din O.G. Nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

De asemenea, in conformitate cu prevederile art art.159 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, societatea emitenta poate corecta informatiile înscrise în facturile de avans prin emiterea unui document cu valori cu semnul minus în care va înscrie numarul si data documentului corectat si totodata evidenta contabila si decontul de TVA prin inscrierea sumelor corectate la rubrica 15“regularizari taxa colectata”.

Avand in vedere prevederile legale invocate in speta, documentele existente la dosarul contestatiei precum si faptul ca argumentele prezentate de societatea contestatoare in sustinerea acestui capat de cerere nu sunt de natura sa modifice constatarile organelor de inspectie fiscala, in speta se vor aplica prevederile pct.11.1 din Ordinul 2137/2011 pentru aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. Nr.92/2003 privind codul de procedura fiscala, republicata, potrivit caruia:

“Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”,

si se va respinge ca neintemeiata contestatia formulata de SC X cu privire la TVA aferenta facturilor de avans.

3. Referitor la accesoriile aferente TVA stabilita suplimentar de plata, contestate de societate, precizam;

Din Decizia de impunere se retine ca, pe perioada 01.03.2007-30.04.2011, organele de inspectie fiscala au stabilit TVA suplimentar , au respins la rambursare TVA si au stabilit suplimentar de plata TVA.

Pe perioada 25.04.2007-22.11.2012, aferent TVA stabilita suplimentar de plata, organele de inspectie fiscala au calculat majorari de intarziere, dobanzi si penalitati de intarziere, in conformitate cu prevederile art.119, 120 si 120¹ din O.G. Nr.92/2003

privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, astfel:

-art.119

"(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.[...]

(3) Majorările de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală."

-art.120

"(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

Conform art. I pct. 10 si art. III alin. (1) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 39/2010, începand cu data de 1 iulie 2010, articolul 120 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

-art.120 -Dobanzi

"(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

-art.121¹- Penalitati de întârziere

"(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor."

Incepand cu data de 01.10.2010:

"(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

Pentru neachitarea la termenul de scadenta a obligatiilor de plata catre bugetul statului, contribuabilul datoreaza majorari de intarziere si dobanzi incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate.

De asemenea, incepand cu data de 01.07.2010, pentru plata cu intarziere a obligatiilor fiscale, contribuabilii sunt sanctionati cu penalitati de intarziere.

In conditiile in care prin prezenta decizie s-a respins ca neintemeiata contestatia formulata de SC X cu privire la TVA, urmeaza a se respinge contestatia ca neintemeiata si cu privire la majorarile de intarziere , dobanzile si penalitati de intarziere aferente TVA de plata, calculate de perioada 25.04.2007-22.11.2012, potrivit principiului de drept "accessorium sequitur principale".

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art. 216 din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in 31.07.2007, se,

DECIDE

1.Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de SC X, impotriva Deciziei de impunere cu privire la suma totala, care se compune din:

- TVA stabilita suplimentar
- dobanzi aferente TVA stabilita suplimentar de plata
- penalitati de intarziere aferente TVA stabilita suplimentar de plata.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunal in termen de 6 luni de la comunicare, conform prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.